Nejdelší a tedy neočekávanější a nejlepší výprava v roce začala půl hodiny před polednem na Hlaváku. Sešli jsme se ve složení Buclinka, Jenda, Zdenda, Vojta, Filip, Dalien, Šárka, Míra, Zuzka a Karča. Vlak nás dovezl (s přestupem v Havlíčkově Brodě) do Ždírce nad Doubravou, kde na nás čekal kapitán skautů s autem, takže jsme klidně mohli nakoupit plný košík jídla a předvést u pokladny perfektně nacvičené přendavání z košíku do košíku. Bez batohů jsme došli až k chatě, kde nás ale čekalo několik nemilých překvapení, neboť někdo odvezl klíče od dřevníku, takže jsme byli bez dřeva i bez kárky na dovážení vody. Kapitán naštěstí přislíbil, že druhý den ráno se dostaví znovu a všechno vyřeší a dovezl i vodu, takže jsme se mohli vesele ubytovat. Akorát kamna moc netáhla a odmítala spálit cokoliv většího, takže jsme jako pitomci topili deseticentimetrovými větvičkami a doufali, že v noci nezmrznem.

Před zmrznutím nás nakonec zachránilo el. topení, takže jsme mohli ve čtvrtek ráno vyrazit ven dělat dřevo a hrát hry. Po obědě (rizoto) jsme se vydali do Ždírce nakoupit maso, abychom měli co k večeři. U oraniště u zbrusu nového Alberta jsme dali další hru a vyrazili zpět.Počasí bylo stejně jako předchozí a následující dny parádní, svítilo sluníčko, prostě pěkný podzim. K večeři byla velmi povedená „M13 á la Karča“ (čína s nudlema) a potom veselé hry (vtipná byla například „Poradna v Bravíčku“, při které vznikaly opravdové skvosty). Kamna se mezitím umoudřila a začala přijímat i normální polena, takže další noc už jsme se obešli bez topítka.

V pátek jsme si museli přivstat, protože nás čekal výlet do Žďáru nad Sázavou. Napřed jsme se šli podívat na Zelenou Horu a potom do blízké cukrárny. Můžete hádat, co děti zaujalo víc. I za sebe musím uznat, že ta cukrárna byla fakt luxusní. Dali jsme si horkou čokoládu, dortíky a několik odvážlivců i kyselý prášek. Když jsme si dostatečně odpočinuli, vyrazili jsme do centra. Děti hrály „Jak dědeček měnil až vyměnil“ a zjišťovaly odpovědi na zadané otázky, já a Zuzka jsme mezitím nakoupily jídlo na večer a užily si trochu legrace v místním obchodě s textilem :-) Po konci rozchodu jsme se odebrali na nádraží, kde jsme posvačili a s těžkým srdcem posadili Zuzku na vlak do Prahy. Chvíli potom jel autobus i nám. K večeři se nám povedla ukuchtit polévka hustá tak, že v ní i po naředění stála lžíce a bez problému se dala jíst z mělkého talíře. Potom následovalo několik her a pak hurá do spacáků. Večer jsme ještě pořádně naložili kamna, aby nám nebyla v noci zima, takže jsme usínali v červené záři trubky do komína.

ZÁKAZ PRODEJE
KOKOSO KARAMELOVÝ
JAHODOVÝ

